

Teknisk Udvalg

Emne: Redningsveste og dykning

Formål: TU informerer om redningsveste.

Vejledning: Efter at have modtaget flere henvendelser omkring redningsveste og dykkere vil TU her prøve at præcisere reglerne. Vi har henvendt os til Søfartsstyrelsen for at få de nøjagtige regler og love. Her henviser de til **Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, Kap. 4, regel 2, punkt 2.2**

I den står der følgende:

" Dykkere, som transporteres i fartøjer, omfattet af denne regel, kan anvende de opstigningsveste, der bruges sammen med dykkerudstyret, i stedet for redningsveste"

Det betyder at for personer der er med som dykkere og har deres udstyr med, behøves der ikke at være en redningsvest med ombord for disse. Bemærk at det ikke er tilladt, som bådførere eller personer der ikke dykker, at tage opstigningsveste med og lade dem udgøre redningsveste. Det er kun personer, som er ude som dykkere, der kan bruge denne regel. Hvis der er andre personer i båden, som ikke dykker, skal der være en redningsvest til hver enkelt person af rette størrelse. (se regel 2, punkt 2, 3 og 4)

Det skal siges at disse regler gælder for fritidsfartøjer og ikke erhvervsmæssig sejlads.

Ved henvendelse til et par politikredse omkring deres patruljering på havet, fandt vi ud af at de ikke var bekendt med denne regel, så en anbefaling herfra er at laminere side 1 af den vedhæftede regel (Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, Kap IV) og have den med i båden, så hvis i skulle blive stoppet af politiet, kan man fremvise denne.

Mvh.

TU

Sikkerhed

Udstyr

Kapitelhæfter

[Erstatter regler dateret 01-05-2004](#) Kapitelhæfte L IV, dateret 01-10-2006

Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, Teknisk forskrift om fritidsfartøjers bygning og udstyr m.v. Kapitel IV af 1. oktober 2006; Udstyr

Kapitelhæfte L IV, dateret 01-10-2006

Regel 1 Generelt

1 Ethvert fritidsfartøj skal være forsynet med sikkerhedsudstyr i fornødent omfang under hensyntagen til årstidens vejrforhold, fartøjets type og størrelse samt turens længde og varighed.

Regel 2 Redningsveste

1 Denne regel omfatter alle fritidsfartøjer bortset fra badeudstyr, der udelukkende anvendes i strandkanten.

2 Alle fritidsfartøjer, der ikke er fortøjet i havn, skal medføre redningsveste eller svømmeveste til alle personer om bord.

.1 Kapronings- og motionsroningsfartøjer kan i stedet følge Dansk Forening for Rosports eller Dansk Kano og Kajak Forbunds sikkerhedsbestemmelser.

.2 Dykkere, som transporteres i fartøjer, omfattet af denne regel, kan anvende de opstigningsveste, der bruges sammen med dykkerudstyret, i stedet for redningsveste.

.3 Fartøjer, der under opsyn anvendes i lavvandede områder i forlystelsesparker og lignende, kan af Søfartsstyrelsen fritages for at opfylde denne regel.

3 Rednings- og svømmeveste skal være typegodkendt efter anerkendte normer og overensstemmelsesmærkede med enten ratmærke eller CE-mærke. Redningsveste, der er varefaktamærkede efter den tidligere gældende ordning, kan anvendes, indtil de udskiftes på grund af slid eller ælde.

4 Anvisninger for brugen og vægtgrænser m.v. af den enkelte rednings- eller svømmevest skal følges.

Bemærkninger til kapitlet

Generelt om sikkerhedsudstyr

1 Ejeren og føreren må skønne, hvilket sikkerhedsudstyr der er passende. Som vejledning henvises til anbefalingen i kapitel VI, regel 1.2.

Formål og anvendelsesområde for reglen om redningsveste

1 Formålet med reglen er at sikre, at alle, som færdes på vandet, har mulighed for at iføre sig et personligt opdriftsmiddel. "På vandet" skal forstås i bredeste forstand og omfatter havet, fjorde, havne, åer, indsøer, m.m.

2 Reglen omfatter ikke badeudstyr såsom luftmadrasser og badedyr, der anvendes i forbindelse med badning ved stranden. Når et fartøj er sikkert fortøjet i havn, kan der modtages besøg om bord, uden at der behøver at være redningsveste til alle.

3 I kapronings- og motionsroningsfartøjer er pladsen trang, ligesom den fysiske aktivitet gør det vanskeligt at bære redningsvest. Dansk Forening for Rosport og Dansk Kano og Kajak Forbund har udarbejdet sikkerhedsbestemmelser, der stiller krav til roeres kunnen, svømmefærdighed, fartøjets maksimale afstand fra land, følgebåd, m.m. For kapronings- og motionsroningsfartøjer kan man vælge at følge disse sikkerhedsbestemmelser i stedet for bestemmelserne i reglen.

4 Både, der anvendes under opsyn i lavvandede søer i forlystelsesparker og lignende, kan af Søfartsstyrelsen fritages for at følge reglen. En fritagelse forudsætter, at Søfartsstyrelsen ved syn har konstateret, at bådene anvendes under så betryggende forhold, at redningsveste er unødvendige.

Særligt om redningsveste

1 Bestemmelsen om typegodkendelse skal sikre, at redningsveste og svømmeveste har en vis kvalitet, og at der føres kontrol med kvaliteten. Veste, der er ratmærket eller mærket SOLAS-, DVN- eller CE-typegodkendt samt DVN-varedeklareret, kan anvendes.

2 En redningsvest med fast opdrift og krave vanskeliggør visse aktiviteter til søs, hvorfor reglen muliggør brugen af mindre generende svømmeveste og oppustelige redningsveste, der indbyder til at blive båret hele tiden. Dykkere kan anvende opstigningsveste, som de er fortrolige med. Bæres en redningsvest ikke, bør den være anbragt, så den er let tilgængelig.

3 Brugsanvisninger, der følger rednings- og svømmeveste, skal følges. Som eksempel på sådanne anvisninger kan nævnes, at veste almindeligvis er godkendt

til brug for personer inden for afgrænsede vægtgrupper, og at brugen af svømmeveste forudsætter, at brugeren kan svømme.

4 Det anbefales, at veste har en farve, der let ses i vandet, f.eks. orange, da en sådan farve gør det lettere for redningsfolk at finde en forulykket person. Det frarådes at anvende blå, hvide, camouflagede eller andre diskretfarvede veste.

Ejerens, førerens og de ombordværendes pligter

1 Det er fartøjets fører, som skal sørge for, at der for hver person findes en godkendt redningsvest om bord. Rederen, som typisk vil være fartøjets ejer, skal sikre, at føreren har mulighed for at opfylde denne forpligtelse. Endvidere påhviler det enhver ombordværende at respektere de sikkerhedsforanstaltninger, som træffes om bord af hensyn til deres sikkerhed. Som eksempel kan nævnes, at rederen/ejeren af et fritidsfartøj skal sørge for, at der er redningsveste til alle om bord, når han er om bord og fører fartøjet. Hvis han låner fartøjet ud og bliver gjort opmærksom på, at der ikke er redningsveste til alle om bord, skal han sørge for, at forholdet bringes i orden inden afsejlingen.

2 Forholdene for fritidsfartøjer adskiller sig normalt på forskellig vis fra forholdene for handels- og fiskeriflåden, hvilket kan medføre, at muligheden for at lægge et egentligt ansvar hos rederen/ejeren svækkes. Som eksempel kan nævnes de lystfiskeriforeninger, der stiller både til rådighed for deres medlemmer, og hvor bådene er placeret ved forskellige anløbssteder. Her vil det ikke være praktisk muligt for bestyrelsen eller andre at sikre, at der er redningsveste til stede, f.eks. fordi der ikke er mulighed for forsvarlig opbevaring af vestene i aflåselige bådehuse. En forening kan her opfylde sin forpligtelse ved at instruere sine medlemmer om, at de selv skal medbringe redningsvest, når de vil anvende foreningens både. Ansvar for, at der findes redningsveste om bord, vil i sådanne tilfælde alene ligge hos føreren af fartøjet.

3 Enhver fører af et fartøj er skibsfører i sølovens forstand og har i alle tilfælde pligt til at sørge for, at der er redningsveste til alle om bord. Et fartøj må ikke afsejle, før redningsveste i korrekt størrelse til alle er til stede. Redningsveste medbragt af de øvrige ombordværende indgår naturligvis i fartøjets øjeblikkelige beholdning af redningsveste.